

Les pel·lícules no envelleixen

Toni Vall

Warner

ue aixequi la mà el cinèfil –o no cinèfil– que no hagi pronunciat mai una frase més o menys com la següent: “Aquesta pel·lícula ha envellit malament”. Jo mateix diria que l’he pronunciat alguna vegada. De fet, fa poc ho he pensat, quan he revisat els James Bond de Pierce

Brosnan, per exemple. M’han decebut, les he trobat un pèl arnades, passades de rosca i avorrides. La primera reacció és pensar en el seu envelliment, “*Muere otro día* no ha envellit bé”, però si hi penses una mica, el raonament marxa cap a una altra banda, més meditada, més madura.

Les pel·lícules, com els quadres, les cançons i les novel·les, no envelleixen ni bé ni malament. Som nosaltres, les persones que les veiem, les escoltem i les llegim, els que envellim, els que canviem la mirada, madurem el criteri i fem avançar l’exigència. ¿Oï que no se’ns acudeix dir que aquell quadre de Rubens, de Caravaggio o d’Antoni Viladomat ha envellit malament? Doncs per què ens costa menys suggerir-ho quan es tracta de judicar una pel·lícula? Un film de ciència-ficció, per molt ròncs i artesanals que siguin els seus efectes especials, no ha d’haver envellit forçosament malament. Si comparem una sèrie B dels anys trenta o quaranta amb el *Dune* de Denis Villeneuve, trobarem diferències tecnològiques molt notòries. Però per què les hem de comparar? On ens porta? Quina necessitat hi ha? Les noves tecnologies no invaliden les antigues, no fan envellir el cinema sinó que ens serveixen per fer-ne de nou. És molt lògic que una pel·lícula que abans t’agradava molt, ara, passat el temps, li puguis trobar defectes o et decebi. Però això no vol dir que hagi envellit malament. Ets tu el que has canviat, no siguis tan egocèntric. Alguns disculpen aquest argument adduint motius de joventut: un jove que veu una pel·lícula antiga i diu que ha envellit malament. Ah sí? I per què? Justifica-ho.

Consideracions com “Aquesta pel·lícula ha envellit malament” estan, a més a més, en el germen del terrible temps revisionista que ha portat a censurar clàssics de Disney i *Allò que el vent s’endugué*. Deixem l’art en pau, sisplau. ●

